

یکشنبه 5 مرداد 1399 - 5 ذی الحجه 1441 - 26 جولای 2020

مرگ "محمدرضا پهلوی" پادشاه خائن ایران در قاهره (1359 ش)

مرگ "محمدرضا پهلوی" پادشاه خائن ایران در قاهره (1359 ش)، محمدرضا پهلوی در چهارم آبان ماه 1298 ش در تهران به دنیا آمد. پس از تاسیس سلسله پهلوی توسط رضاخان میرنچ، وی به عنوان ولیعهد انتخاب شد و این مقام را تا سال 1320 ش بر عهده داشت. با ورود متفقین به ایران و برکناری و تبعید رضاخان به آفریقای جنوبی، دولت‌های استبدادی که محمدرضا را مهره‌ای آرام و مطیع دیدند، او را به سلطنت ایران نشاندهند. از این پس، محمدرضا به عنوان پادشاه ایران، سلطنت خود را آغاز کرد. تا قبل از کودتای 28 مرداد 1332، نفوذ انگلستان در کشور بیشتر بود، ولی پس از کودتا، آمریکا به عنوان قدرت اصلی در مملکت، شاه را به هر طرف که منافع آن دولت طلب می‌کرد، می‌کشاند. با آغاز حرکت انقلاب اسلامی در خرداد 1342، شاه، با قسائوتی تمام، مردم را به خاک و خون کشید و رهبر انقلاب اسلامی را در 13 آبان 1343 به تبعیدی ناخواسته فرستاد. پس از این تبعید، محمدرضا پهلوی یک‌هزار و هشتاد و سه روز در تبعید ماند. در طول این سالها، ساواک هرگونه مخالفتی را با شدت سرکوب می‌کرد و مستشاران آمریکایی در تمام ارکان کشور نفوذ کرده بودند. شاه برای تثبیت بیشتر مقام خود، در سال 1350 جشن‌های 2500 ساله شاهنشاهی ایران را برگزار نمود و عده زیادی از سلاطین و رؤسای جمهور و نمایندگان کشورهای در آن شرکت کردند. هزینه این جشن‌ها در رسانه‌ها، برای غربی با زتاب بدی پیدا کرد و آنان ضمن نشان دادن فیلم‌های جشن، گوشه‌هایی از زندگانی رقت‌بار جنوب تهران را به نمایش گذاشتند. اقدامات اسلام‌ستیزانه محمدرضا پهلوی در سال‌های بعد شکل گسترده‌تری به خود گرفت و حتی تاریخ هجری شمسی را به تاریخ مجعول و موهوم شاهنشاهی بدل ساخت. در اواخر سال 1356، و پس از درج مقاله اهانت‌آمیز علیه امام خمینی، امواج توفنده انقلاب، بار دیگر پایه‌های پوسیده نظام شاهنشاهی را در بر گرفت. در این میان شاه سعی کرد با اقدامات عوام‌فریبانه، خشم مقدس ملت ایران را فرو نشانند. از این رو با برکناری نخست‌وزیر و دستگیری برخی از مهره‌های سرشناس پهلوی، درصدد بود تا تقصیر را بر گردن آنها بیندازد. وقتی این تلاش‌ها به جایی نرسید، محمدرضا خود در صفحه تلویزیون ظاهر شد و نطقی استرحام‌آمیز ایراد نمود و خطاب به مردم گفت که صدای انقلاب شما را شنیدم. او همچنین از مراجع تقلید ملت‌مسانه درخواست کرد که مردم را هدایت نمایند و قول همه‌آزادی داد. ولی نه دولت نظامی و نه نطق شاه، بازدارنده روند انقلاب نبود. در این حال محمدرضا شاه که برای خود چاره‌ای جز سرکوب و کشتار نمی‌دید، دست به ارتکاب جنایات متعددی زد. این کشتارها مانع از سقوط رژیم ستم‌شاهی نگردید و پس از فرار مفتضحانه او سرانجام در 22 بهمن 1357 ش، طومار سلطنت ننگین پهلوی و 2500 سال حکومت شاهنشاهی در هم پیچیده شد. شاه که چند هفته قبل از پیروزی انقلاب، ماندن در ایران را صلاح نمی‌دید، در 26 دی 1357، از کشور خارج شد و پس از ماه‌ها آوارگی، سرانجام در پنجم مردادماه 1359 ش در قاهره پایتخت مصر در میان غربت و بیماری و کوله‌باری از جنایت و وحشی‌گری به اسلاف خود پیوست.

آغاز عملیات غرّاب، "مصاد" در منطقه اسلام‌آباد غرب (1367 ش)، گروهک منافقین در پی حملات عراق به خاک میهن اسلامی و عقب‌نشینی‌های موقت رزمندگان اسلام، با تصور این‌که پذیرش قطعنامه 598 ناشی از جدایی ملت و دولت است، به خیال واهی، فرصت را غنیمت شمرده و سعی در رسیدن به اهداف پلید خود نمود. منافقین با جمع‌آوری دیگر ضدانقلابیون سرخورده، از کشورهای مختلف اروپایی، نیرویی به استعداد تقریبی 15 هزار نفر فراهم کرده و با بهره‌گیری از جنگ‌افزارهای اهدایی صدام و دیگر اربابان خود، حمله خود را از غرب کشور به خاک جمهوری اسلامی ایران آغاز کردند. نیروی هوایی عراق با حمایت مقدماتی، آنها را برای ورود به عمق خاک ایران و در نهایت، فتح تهران، ترغیب می‌کرد. با این اتحاد شوم، قسمت‌هایی از اراضی میهن اسلامی مورد تجاوز قرار می‌گیرد. ملت سلحشور و مسلمان ایران، پس از اطلاع از تجاوز منافقین به میهن اسلامی، به خروش آمده و به جبهه‌های جنگ اعزام می‌شوند. سرانجام عملیات مرصاد در پنجم مرداد ماه 1367، با رمز مبارک یا علی (ع) و به منظور مقابله با منافقین در منطقه اسلام‌آباد و کرند غرب در استان کرمانشاه، آغاز گردید. منافقین خلق، خوشحال از پیروزی‌های مقدماتی و در یک اقدام عجولانه، راهی باختران (کرمانشاه) شده و به خیال باطل خود، قصد حرکت به سمت تهران و سرنگونی نظام جمهوری اسلامی ایران را نمودند. رادیو منافقین، با ارسال پیام به مردم باختران، از آنها می‌خواهد که زمینه را برای ورود ارتش به اصطلاح آزادی‌بخش مهیا سازند و آماده جذب در گردان‌ها و لشکرها باشند. از آن طرف رزمندگان اسلام در 34 کیلومتری باختران، ناگهان راه را بر ستون‌های منافقین می‌بندند و واحدهای زرهي رزمندگان، در یک اقدام متهورانه، تعداد زیادی از ادوات سنگین زرهي منافقین را هدف قرار داده و به آتش می‌کشند. جاده باختران - اسلام‌آباد در همان لحظات اولیه، انباشته از ادوات سوخته شده می‌شود و عکس‌العمل

اقامه اهلب. نما، جمعه، سيم، جمعه، ي اسلامه، ادان در تهران به امامت آيت rlm&اللّه طالقانه، (1358 ش.) روز جمعه پنجم مرداد سال 1358 برابر با سوم ماه مبارك رمضان سال 1399 ق، اولين نماز جمعه بعد از پيروزي انقلاب اسلامي به امامت مرحوم آيت rlm&اللّه سيدمحمود طالقاني در دانشگاه تهران برگزار شد. امام خميني(ره)، چند روز قبل از اين تاريخ، اين مهم را به ايشان سپردند و حكم برپايي و اقامه نماز جمعه را صادر فرمودند. واگذاري اين تكليف عظيم و سنگين توسط رهبر فرزانه انقلاب در حساس rlm&ترين بُرّه از زمان انقلاب اسلامي برعهده آيت rlm&اللّه طالقاني كه زبان گويايي براي بازگويي حقايق و رسوا نمودن دشمنان انقلاب داشت، امر خطيري بود. جمعيت انبوه و ميليوني كه از نخستين ساعات بامداد اين روز از نقاط مختلف شهر تهران به دانشگاه و خيابان rlm&هاي اطراف هجوم آورده بودند، با مشاهده امام جمعه، تكبيرگويان، حمايت خويش را از رهبري امام خميني(ره) و نهضت الهي ايشان اعلام داشتند. با آغاز اقامه نماز جمعه، گروهك rlm&هاي مغرور و منافق كه براي فريفتن مردم و براي واژگون نشان دادن مسائل و به انحراف كشيدن انقلاب، دست به تبليغات بسيار عظيم و خطرناك و حساب شده زده بودند، ناگهان با يك معجزه بزرگ الهي و اسلامي روبرو شدند و نقشه و نقشه هاي خود را نقش بر آبديدند. اتحاد و اجتماع صفوف نمازگزاران نماز جمعه، توطئه rlm&هاي حساب شده و ترتيب يافته منافقان را خنثي ساخت و حيله و تزوير آنان را در هم شكست. شياطين و منافقين در همه جا راه يافتند اما در صفوف به هم پيوسته نماز رسوخ پيدا نكردند. سرانجام از همين صفوف نماز جمعه بود كه مشت rlm&هاي گره كرده به سوي منافقان و احزاب و گروهك rlm&هاي مغرور و مستكبر و از خدا بي rlm&خبر نشانه رفت و آنان را متواري و نابود ساخت. نماز جمعه پس از پيروزي انقلاب، همواره محلي براي هوشيارى و آگاهي rlm&بخشي به مردم و نيز مكاني براي تزكيه نفس و خشوع و خضوع در برابر ذات خداوندي بوده و هست.

وفات متكلم اصولي، "ابواسحاق، اسفراينه"، عالم بزرگ مسلمان (418 ق)، ابواسحاق اسفرايني ملقب به ركن الدين شافعي، معروف به استاد از دانشمندان مشهور ايراني است كه در علم فقه، اصول فقه و كلام و ديگر معارف ديني از مهارت rlm&هاي بسيار برخوردار بود. او در مدارس نيشابور كه در آن زمان از مراکز بزرگ تحصيل علوم مختلف بود، به تدريس اشتغال داشت. الجامع في اصول الدين و نور العين في مشهدالحسين از جمله آثار اوست. ابواسحاق در 80 سالگي در نيشابور وفات يافت و در اسفراين به خاك سپرده شد. مدّي "سد كه ني" نهسنده ه اديب معروف فرانسوي (1686م) (ن.ك: 10 مارس)، پير كورني، نخستين شاعر دراماتيك و داستاني قرن هفدهم، در ۱۰ مارس ۱۶۰۶م در شهر روان فرانسه به دنيا آمد. وي پس از پايان تحصيلات خود، ابتدا به شغل وكالت دعاوي پرداخت و پس از چندي به نمايش rlm&نامه rlm&نويسي روي آورد. كورني بعدها ساكن پاریس شد و زندگي خود را با سختي ادامه داد؛ با اين حال از كار دست نكشيد و به نوشتن ادامه داد. پير كورني به نمايش rlm&نامه rlm&نويسي علاقه بسيار داشت و در اين كار تا آنجا پيشرفت كرد كه بعدها پدر نمايش rlm&نامه نويسي فرانسه و بنيان rlm&گذار تئاتر كلاسيك در اين كشور لقب گرفت. كورني در اشعارش زباني ساده و روان را به كار مي rlm&گرفت و به همين دليل بسياري از اشعار او به صورت پند در ميان مردم فرانسه رواج يافته است. كورني در نمايش rlm&نامه rlm&هاي خود در پي توصيف روح بشر بود و نمايش روح بشر را جاي rlm&گزين نمايش ظواهر و افعال و حرکات نمود. وي موضوع نمايش rlm&نامه rlm&هاي خود را از اساطير و تاريخ مي rlm&گرفت. قهرمانان آثار او از معيار عادي زندگي فراتر رفته، انسان rlm&هاي شجاع و بشردوست هستند و قدرت اراده و غرور و عقل را تا حد فوق بشر ارائه مي rlm&دهند. اين صفات اخلاقي در آثار كورني، با غريزه، احساس و سرشت آدمي به كشمكش مي rlm&پردازند. كورني در نمايش rlm&نامه rlm&هاي به جاي اظهار ناتواني و سستي در برابر سرنوشت، آزادي بشر و قدرت اراده او را ترسيم مي rlm&كرد و انسان برتر و دست يابي به اعتلاي بشري را مي rlm&ستود. كورني يك شاعر دراماتيك است گرچه چند نمايش rlm&نامه كمدي نيز نوشته است ولي شهرت او بيش تر در تراژدي مي rlm&باشد. او در حقيقت، تراژدي و حتي تئاتر كلاسيك جديد را خلق كرد و خود او آن را به جاي رساند كه برخي از آثارش در رأس اشعار دراماتيك زبان فرانسه قرار گرفته rlm&اند. كورني به سبب خلق شخصيت هاي بزرگ و خصوصيت rlm&هاي عالي تراژدي و به سبب عظمت سبك انشاء، شخصيتي برجسته و ممتاز به شمار مي rlm&آيد. هم rlm&چنين تراژدي rlm&هاي كورني كه غالباً شهرت جهاني دارند از عالي rlm&ترين نمونه rlm&هاي ادبيات كلاسيك جهان محسوب مي rlm&شدند. با اين حال، كورني در اواخر عمر در تهی rlm&دستي و گمنامي در ۲۶ ژوئيه ۱۶۸۶م در سن هشتاد سالگي درگذشت. اما بعدها با ساخت فيلم و تئاتر از آثار او، شهرت كورني فراگير شد.

"هوراس"، "سيد" و "پوليوكت" از آثار مشهور اوست. تهل "جورج بناؤ شاه" نهسنده مشهور ايرلندي (1856م) در 26 ژوئيه 1856م در خانواده rlm&اي فقير در دوبلين متولد شد. برنارد در تحصيل شاگرد منظمي نبود، اما در خانه و نزد مادرش آموزش عميقي در موسيقي يافت و در موزه شهر نيز نقاشي آموخت. وي در 20 سالگي راهي لندن شد و سال rlm&هاي اوليه را در تنگ rlm&دستي گذراند. برنارد شاو در ابتدا به مقاله rlm&نويسي روزنامه روي آورد. تا اين rlm&كه در سال 1879م به نوشتن داستان و نمايش rlm&نامه پرداخت و در آن rlm&ها رنج و درد و تيرگي باطن جامعه خود را نشان داد. برنارد شاو پس از نگارش چند رمان، تصميم به چاپ آن rlm&ها گرفت ولي ناشري براي آن پيدا نكرد. در اين مدت به روزنامه rlm&نگاري، سرودن شعر و پيوستن به دسته rlm&هاي سياسي مشغول شد و كم rlm&كم با آثار ادبي و نظريه rlm&هاي فلاسفه آشنايي يافت. برنارد شاو از سال 1885م و به دنبال همكاري با روزنامه rlm&ها و هفته نامه rlm&ها به شهرت دست يافت و با اجراي نمايش rlm&نامه سرباز شكلاتي در سال 1893 در امريكا، شهرتي فراوان پيدا كرد. وي پس از بهبود اوضاع مالي،

سفرهایی به دور دنیا نمود و آثار قلمی فراوانی از خود به جای نهاد. شیوه نگارش برنارد شاو، شیوه‌ای مستقیم بابیانی روشن و صریح و دارای قدرت کلام است. بیان اندیشه‌ها و مباحث خاص او، عاری از سنگینی خطابه‌ای یا دفاعی است. ذوق، خیال‌انگیزی، روح بذله‌گویی و طنزپردازی بر نوشته‌هایش غلبه دارد و در عین حال، با فصاحت همراه است. دیباچه‌های آثار نمایشی شاو، غالباً بسیار مهم و دارای مفاهیم عمیق و اندیشه‌های آزادی‌خواهانه است. شاو متفکری است که در زمان خود، بیش از دیگران مورد انتقاد و عیجوی قرار گرفته، اما پیوسته توانسته است از استعداد شگرف خود در حاضر جوابی، استفاده کند و با پاسخ‌های قاطعی به رقیبان جواب دهد که گاه با سخنان تلخ و گزنده همراه بوده است. برنارد شاو را مرد قرن خود به شمار آورده‌اند. وی دارای بهره هوشی بالا از عادی و معرفتی در همه زمینه‌ها و نبوغ و قریحه‌ای بزرگ داشت. استعداد او در شوخی و به مسخره گرفتن همه چیز، حتی به نمایش‌نامه‌هایی که حاوی افکار جدی بود، جاذبه‌ای دلپسند و سرگرم کننده می‌بخشید. شاو پیوسته می‌خواست که عامه مردم را به فکر وادارد و در تربیت آنان قدم پیش گذارد. برنارد شاو در سال 1925م موفق به اخذ جایزه ادبی نوبل گردید و این جایزه باعث نفوذ فراوان وی در میان مردم و مقامات شد. برنارد شاو، علاقه خاصی به دین اسلام داشت و بارها در نوشته‌های خود به بزرگی و اهمیت این آیین پاک اعتراف کرده است. آثار برنارد شاو شامل بیش از 5 نمایش‌نامه است با ارزش‌های متفاوت و چندین رمان و مقاله‌ها و رساله‌های فراوان درباره اقتصاد و سیاست عصر و نقدهایی درباره موسیقی و تئاتر، نمایش‌نامه‌های شاو یا از نوع کم‌دی است یا تراژدی که مایه‌ای از کم‌دی دارد. بعضی نمایش‌نامه‌های او عبارتند از: شغل بانو وارن، مرد سرنوشت، بشر و حقوق بشر، کاترین بزرگ و ژاندارک مقدس. جنگ جهانی دوم و مرگ همسر و دوستان قدیم موجب تیرگی سال‌های آخر زندگی برنارد شاو شد، اما او همچنان به کار ادامه داد و لحظه‌ای از کنجکاوای درباره چیزهای تازه دست برنداشت تا اینکه سرانجام در دوم نوامبر 1950 در 94 سالگی درگذشت.

سریع‌رزمندگان، منافقین را به فراری مفتضحانه و آوار می‌سازد. این عملیات در روز بعد نیز با حمله هوانیروز ارتش جمهوری اسلامی ایران با سرکوبی شدید منافقان ادامه یافت و دشمن را دچار شکست سخت و سنگینی نمود. بدین ترتیب، منافقان شکست خورده، در این تجاوز نابردانه، متحمل تلفات و خسارات عظیمی شدند که بیش از 120 دستگاه تانک، 400 دستگاه نفربر، 90 قبضه خمپاره‌انداز 80 میلی‌متری، 150 قبضه خمپاره‌انداز 60 میلی‌متری و 30 قبضه توپ 106 میلی‌متری منهدم شد. علاوه بر آن ده‌ها دستگاه تانک، نفربر، خودرو و نیز صدها قبضه سلاح سبک و نیز مقادیری تجهیزات پیشرفته الکترونیکی و مخابراتی به غنیمت نیروهای اسلامی درآمد. در این عملیات، 4800 نفر از منافقان نیز کشته و زخمی شدند.